

Kravet om Ligningskvantumet er større, end det var forudsat, da vi i Landbrugsudvalget behandlede dette Spørgsmaal. Det nye Moment, der kom ind i Sagen ved, at man søgte at imødekomme Kravet om Korn til Norge, har nødvendiggjort en større Udskrivning, samtidig med at vi maatte indrømme, at Husmandsforeningernes Forslags Krav om Kornudskrivning var særdeles stærkt overfor det mellemstore Jordbrug. Ved det Landsmøde, vi holdt om denne Sag i Odense, blev der fremsat Bemærkninger angaaende disse Forhold. Der blev ogsaa fremsat Udtalelser, som gav Mulighed for at vise Imødekommen paa dette Omraade. Men der skete noget andet paa Landsmødet, nemlig at man i et Møde tog Stilling til, om vi saa ogsaa kunde støtte en Kornlov, der tilsigtede at hjælpe vore Nabolande ved en Udveksling af Korn mod andre Varer, som var nødvendige for os. Denne Tanke fik udelte Tilslutning fra samtlige Repræsentanter, ihvorvel vi vidste, at hvis dette Krav skal imødekommes, maa det nødvendigvis medføre, at den Kornbeholdning, vi kan sikre til Anvendelse i det mindre Jordbrug, maa formindskes. Vi var fuldstændig klare paa, at Ligningen paa det mellemstore og det største Jordbrug ikke kan spændes stærkere, end vi har gjort det. Den er maaske spændt saa haardt, at en Lempelse for det mellemstore Jordbrug er nødvendig af driftsmæssige Hensyn. Under disse Omstændigheder maa vi gaa med til en mindre Kornbeholdning til Anvendelse i det mindste Jordbrug, ellers vil det være udelukket, at vi ved en Ligning kan opfylde den Forventning, som vi Repræsentanter for det danske Landbrug dog i nogen Grad har stillet i Udsigt, idet vi i alt Fald har lovet at gøre vort bedste for at vække Sympati i danske Landbrugsorganisationer for at faa en Kornlov, som gør det muligt at imødekomme berettigede — vi kan næsten sige nødvendige — Krav udefra. Det er en Tanke, der er fremført af de to store Landbrugsorganisationer. Husmandsorganisationerne har stillet sig overfor dette Spørgsmaal som af mig nævnt, og det er meddelt mig, at ogsaa Landboforeningerne har hilst Tanken med Sympati. Jeg haaber, at denne Sympati vil give sig Udslag i, at deres Repræsentanter i Gerningen viser, at vi vil give Danmark en Stilling, der gør det muligt i Fremtiden at give denne Haandsrækning, som ogsaa for vor egen Skyld kan blive meget paakraevet.

Husmandsforeningerne ved altsaa, at Udskrivningen fra det mindre Jordbrug er

større ifølge dette Lovforslag, end det i Husmandsforeningernes Forslag var forlangt. Der blev af det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) anført Eksempler paa, hvor stærkt man i de enkelte Landbrug gik frem ved den Udskrivning, der efter det foreliggende Lovforslag kræves. Til Grund for Sammenligningen lagdes Stillingen i indeværende Høstaar. Jeg maa dertil sige, at hvis man skulde regne med, at den Høst, vi gaar i Møde, blev saa ringe som den, vi har haft i Aar, vilde der blive mange Ejendomme, der ikke var i Stand til at opfylde Leveringspligten. Dette kan ikke skjules, det er en Kendsgerning, men den Ting er sikker, at der er stor Forskel paa dette Lovforslag og den for i Aar gældende Lov. Denne Lov indeholder en Forbeholdsret, som mange Gange har været betydelig større, end de rent driftsmæssige Hensyn krævede. Dette, at man i ethvert Landbrug efter den nuværende Kornlov kunde forbeholde sig 4½ Td. Korn pr. 1,000 Kr. Jordværdi, har undertiden medført, at en Ejendom har kunnet faa en større Kornbeholdning, end den strengt taget driftsmæssigt havde Brug for. En Gaard til 400,000 Kr.s Værdi har derved erhvervet sig Ret til at forbeholde sig 1,800 Tdr. Sæd.

Jeg vil i denne Forbindelse anføre, at Driftsforholdene i Landbruget er ændrede betydeligt, siden vi vedtog Kornloven af 3. August. Vi har, som det ærede Medlem fra Bjerre rigtigt bemærkede, reduceret vore Kvægbesætninger og raseret vore Svinebesætninger, og vi staar ikke med Hensyn til det kommende Høstaar i samme Forhold som i Fjor, da vi skulde foretage en saa stor Afvikling af vore Besætninger; at det enten betød en øjeblikkelig Nedslagtning, eller ogsaa, at man maatte prøve ved Afviklingen at gaa saa lempeligt frem overfor bestaaende Forhold som vel muligt. Det var dette, man tilstræbte ved Forbeholdsretten, og det var denne, sammenholdt med den daarlige Høst, der gav et saa ringe Kvantum Korn til Statens Beholdning.

Jeg vil ogsaa i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at naar Ernæringsraadet har fremholdt, at vi kunde slippe igennem med 6,5 Mill. Tdr. Sæd, er dette rigtigt. Men Kornloven havde ogsaa en anden Hensigt, nemlig at sikre det mindre Jordbrug et Kvantum for at skaffe dette nogenlunde gunstige Vilkaar. Vilkaarene for det mindre Jordbrug har for indeværende Høstaar sikkert været saadanne, at jeg gad set, hvor mange mindre Jordbrug, der overhovedet har kunnet anvende Korn til deres